

BESLAGKAMER

AFSCHRIJF afgeleverd aan
(vrij: art. 260, 2°
Wb. registratie)
(G.W., art. 792-1030)

Nr. 119
A.R.: 06/9069/A

119 / B / 07

- verzet tegen bevel – dwangsom - art. 1385bis, lid 3 en 4 Ger.W. – termijn – actualiteit van de titel
- op tegenspraak
- eindbeslissing

Aangeboden op

Bijlagen : 1 dagvaarding + 4 conclusies

Niet te registreren

De Ontvanger

In zake van:

Mijnheer , bediende, wonende te

Eisende partij,
Vertegenwoordigd door **Mter.** , advocaat te

REGISTER
NR. 07/14927

Tegen:

De GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen voor de provincie met kantoren gevestigd te 3000 Leuven, Blijde Inkomststraat 103-105;

Verwerende partij,
Vertegenwoordigd door **Mter.** loco
advocaat te

* * * *

V-EV

Na in beraadneming op 5 januari 2007, spreekt de Beslagrechter volgende beslissing uit:

Gelet op:

- de inleidende dagvaarding betekend op 7 augustus 2006 bij exploit van , gerechtsdeurwaarder, verblijvende te
- de conclusie en tweede conclusie van eisende partij neergelegd ter griffie respectievelijk op 13 oktober 2006 en 26 december 2006;

- de conclusie en syntheseconclusie die alle voorgaande conclusies vervangt (zie proces verbaal van de openbare terechtzitting dd. 5 januari 2007) van verwerende partij neergelegd respectievelijk ter griffie op 15 september 2006 en ter zitting op 5 januari 2007;

Gehoord de raadslieden van partijen in hun pleidooien ter zitting van 5 januari.

* * * *

1. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN EN HET VERWEER

1.1. De vordering van eiser, zoals gehandhaafd bij tweede conclusie, strekt er voornamelijk toe :

"

te horen zeggen voor recht dat de gevorderde dwangsommen opgelegd bij het vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel van 18 april 2001 en het arrest van het Hof van Beroep te Brussel van 3 juni 2002, niet verbeurd zijn en het bevel tot betaling van 26 juli 2005 niet kan worden uitgevoerd bij gebrek aan rechtsgrond en titel, dat dit bevel nietig is;

Verwerende partij te veroordelen om aan mijn verzoeker een schadevergoeding te betalen wegens het foutief uitbrengen van een intimiderend bevel, dat de schade onder voorbehoud van vermeerdering of vermindering en zonder nadelige erkenning geschat wordt op 2.500 €".

1.2. Verweerder besluit tot de ongegrondheid van alle vorderingen van eiser.

2. PROCEDUREVOORGAANDEN

De belangrijkste procedurevoorgaanden, relevant voor de beoordeling van huidige zaak en zoals zij uit de procedurestukken en de door partijen neergelegde stukken blijken, kunnen als volgt samengevat worden:

Bij vonnis van 18 april 2001, gewezen door de 52ste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, wordt aan de heer ondermeer bevolen om de constructie in overeenstemming te brengen met de goedgekeurde plannen dd. 16 mei 1995 binnen een termijn van acht maanden, te rekenen vanaf de uitspraak, en wordt hij veroordeeld tot betaling van een dwangsom, ten voordele van het Vlaamse Gewest, van drieduizend frank per dag vertraging bij niet-vrijwillige uitvoering van het herstel der plaatsen in de vorige staat, binnen de gestelde termijn.

Bij arrest van 3 juni 2002 bevestigt de 15de kamer van het Hof van Beroep te Brussel het bestreden vonnis behalve op een aantal punten, met name ondermeer dat de voor het herstel bepaalde termijn ingaat de dag dat dit arrest kracht van gewijsde verkrijgt.

Op 6 augustus 2004 laat de stedenbouwkundige inspecteur van de provinciale afdeling ROHM – dit arrest betekenen aan de heer

Op 28 januari 2005 laat dezelfde stedenbouwkundige inspecteur aan de heer een bevel betekenen tot betaling van een hoofdbedrag van 12.866,01 € wegens verbeurde dwangsommen voor de periode van 7 augustus 2004 tot 26 januari 2005.

Tegen dit bevel tekent de heer verzet aan. Dit verzet werd reeds, na tussenbeslissing van 16 december 2005, bij eindbeslissing van 20 april 2007 beoordeeld.

Op 26 juli 2005 laat de stedenbouwkundige inspecteur een tweede bevel betekenen aan de heer, ditmaal voor de betaling van een hoofdbedrag van (12.866,01 € + 13.460,97 € =) 26.326,98 € wegens nog steeds beweerdelijk verbeurde dwangsommen.

Tegen dit tweede bevel tekent de heer op 9 augustus 2005 verzet aan.

Op 18 januari 2006 laat de stedenbouwkundige inspecteur een derde bevel tot betaling betekenen aan de heer en op 11 juli 2006 een vierde.

Dit laatste strekt tot betaling van een hoofdbedrag van 52.282,11 € en vecht de heer in huidige verzetsprocedure, ingeleid bij dagvaarding betekend op 7 augustus 2006, aan.

3. BEOORDELING

3.1. Eiser verzet zich tegen het ten verzoeken van verweerder op 11 juli 2006 betekende bevel tot betaling om reden vooreerst dat volgens hem de dwangsomrechter hem een respijttermijn toegekend heeft van acht maanden, die maar ingaat op het ogenblik van de betekening van de uitspraak, hetzij *in casu* slechts op 6 augustus 2004.

Verweerder betwist dit stellende dat de dwangsomrechter *in casu* geen toepassing gemaakt heeft van artikel 1385*bis*, vierde lid Ger.W., naar luid waarvan de rechter kan bepalen "*dat de veroordeelde pas na verloop van een zekere termijn de dwangsom zal kunnen verbeuren*".

Antwoordend op een prejudiciële vraag van het Hof van Cassatie (Cass., 16 juni 2000, *Arr. Cass.*, 2000, 376.) heeft het Benelux Gerechtshof in haar arrest van 25 juni 2002 (Benelux Hof, 25 juni 2002, *N.J.B.*, 2002, 1419.) geoordeeld dat deze termijn bedoeld in artikel 1385*bis*, vierde lid Ger.W., gedurende dewelke de dwangsom niet kan worden verbeurd, ertoe strekt de veroordeelde nog enige tijd te geven de veroordeling na te komen, zonder dat de niet-nakoming de verbeurte van de dwangsom tot gevolg heeft.

In casu heeft de dwangsomrechter eiser duidelijk een termijn toegekend om te voldoen aan de hoofdveroordeling en hiervoor de nodige maatregelen te treffen, met name een termijn van acht maanden.

Aldus heeft hij gebruik gemaakt van de hem door artikel 1385*bis*, vierde lid Ger.W. geboden mogelijkheid om het tijdstip van de verbeurte van de dwangsom uit te stellen en de schuldenaar nog enig respijt te gunnen om zich te schikken naar de uitspraak.

Vermits overeenkomstig artikel 1385*bis*, derde lid Ger.W. de dwangsom niet kan worden verbeurd vóór de betekening van de uitspraak waarbij zij is vastgesteld, kan de door de rechter in toepassing van artikel 1385*bis*, vierde lid Ger.W. toegekende respijtermijn, na verloop van dewelke de dwangsom pas zal kunnen verbeuren, slechts beginnen lopen vanaf de betekening van de uitspraak.

Er anders over oordelen zou erop neerkomen dat deze respijtermijn reeds begint te lopen zonder dat de schuldenaar er weet van heeft en zou het voor de schuldeiser mogelijk maken om, zoals *in casu*, te wachten met de betekening, en dus de kennisgeving aan de schuldenaar dat hij de tenuitvoerlegging van de uitspraak nastreeft en desgevallend de verbeurde dwangsommen zal opeisen, totdat de termijn verstreken is.

Bijgevolg kon de dwangsom nog niet worden verbeurd voor het verstrijken van de termijn van acht maanden, ingaand vanaf de betekening van de uitspraak, hetzij slechts vanaf 6 augustus 2004, zoals terecht verdedigd door eiser.

De dwangsom kan dan ook pas ten vroegste worden verbeurd vanaf 7 april 2005.

3.2. Intussen bekomt eiser op 22 februari 2005 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente een stedenbouwkundige vergunning voor het regulariseren van de bouw van een veranda met zwembad tussen zijn woning en zijn garage, nadat reeds eerder, met name op 23 november 2004, een verkavelingswijziging was afgeleverd voor het oprichten van bijgebouwen van 30 m² - met uitzondering van een zwembad waar 75 m² kan voorzien worden - voor wat ondermeer het lot van eiser betreft.

De uitvoering van deze vergunde regularisatiewerken maakt de uitvoering van de werken, voorwerp van de door de dwangsomrechter uitgesproken herstelmaatregel, overbodig. Eiser werd immers veroordeeld omwille van de bouw en de handhaving van de hiernavolgende werken : de ruimte tussen het hoofdgebouw en de afzonderlijke garage te hebben overdekt, de garage groter te hebben gebouwd dan vergund en uitsprong langs de linkerbuur ruimer te hebben voorzien dan op het plan.

Hetzelfde college besluit bovendien tijdens de zitting van 5 april 2005 om haar beslissing van 22 februari 2005 niet in te trekken ondanks het besluit van 24 maart 2005 van de gemachtigde ambtenaar van het Ministerie van

de Vlaamse Gemeenschap tot schorsing van de stedenbouwkundige vergunning.

Intussen heeft de bevoegde Vlaamse Minister bij besluit van 26 april 2005 de stedenbouwkundige vergunning van 22 februari 2005 vernietigd doch tegen dit besluit heeft eiser op 27 juni 2005 een annulatieberoep ingediend bij de Raad van State.

Aldus is de administratieve beroepsprocedure met als voorwerp de aan eiser op 22 februari 2005 toegekende stedenbouwkundige vergunning nog niet volledig doorlopen.

Door de aflevering van deze stedenbouwkundige vergunning heeft de uitvoerbare titel waarover verweerder beschikt, gelet op de onverzoebaarheid van de uitvoering van de werken gevisieerd door beide beslissingen, onbetwistbaar aan actualiteit verloren.

Deze stedenbouwkundige vergunning werd vernietigd door de Minister doch deze vernietiging is gelet op het aangetekende annulatieberoep nog niet definitief zodat de uitgesproken dwangsom nog niet kon worden verbeurd.

3.3. Ten onrechte heeft verweerder dan ook op 11 juli 2006 een bevel tot betaling laten betekenen.

Eiser vordert hiervoor een schadevergoeding ten bedrage van 2.500 € doch blijft volledig in gebreke zijn schade aan te tonen zodat hem geen schadevergoeding kan toegekend worden.

3.4. Tenslotte zijn, overeenkomstig artikel 1395, tweede lid Ger.W. *juncto* artikel 1039, eerste lid Ger.W., de beslissingen van de beslagrechter van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad zodat deze uitvoerbaarheid niet dient te worden gevraagd noch uitdrukkelijk te worden uitgesproken.

OM DEZE REDENEN,

Gelet op de artikelen 4, 37, 41 en 42 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Rechtsprekende op tegenspraak;

Verklaart de vorderingen van de heer ontvankelijk en
gegrond in de hiernavolgende mate;

Verklaart het bevel tot betalen, betekend aan de heer
op 11 juli 2006, onrechtmatig ;

Wijst hem voor het overige af van zijn vorderingen;

Veroordeelt de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van de afdeling Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen voor de provincie tot de gerechtskosten, begroot in hoofde van de heer op 264,66 € (dagvaarding) + 242,94 € (rechtsplegingsvergoeding) en in hoofde van hemzelf niet begroot daar ze ten zijne laste blijven;

Aldus uitgesproken ter openbare terechtzitting van de beslagkamer van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel, op 24 april 2007, waar aanwezig waren en zitting namen :

Mevrouw

, beslagrechter

Mevrouw

, medewerker-assistent bij de griffie van deze rechtbank, door de magistraat toegevoegd als griffier, overeenkomstig artikel 329 van het Gerechtelijk Wetboek, de hoofdgriffier, de griffiers en de adjunct-griffiers verhinderd zijnde;